
Ny ár, bar átok, bonyodalmak 2. fejezet

Ariana, szerda 03 m árcius 2021 - 16:33:33

2. fejezet

Dominik Emi hangj ára kelt. Eltartott egy darabig, m íg felfigyelt r á, de a l ány kitart ónak bizonyult, ebb Ql pedig a f érfi biztosra vette, hogy egyed ül Q nincs ében. Kiz ártnak tartotta, hogy b árki hagyn á az ajtaja el Qtt gar ázd álkodni a n Qt, ha m ég aludn ának. Oldalra pillantott. Andrisnak nyom át sem l átta, és amikor megn ézte az id Qt, elk épedt. Tizenegyet mutatott a mobilja, ilyen sok áig pedig sosem szokott aludni. Ijedt gyorsas ággal r úgta le mag ár ól a takar ót, mintha valamit rosszat k övetett volna el.

B újj be! sz ólt ki azzal a lend ülettel, hogy fel ült az ágyban.

Na, csak m élt óztatt ál felkelni!

Emi az orra al á tolt egy b ögre k áv ét, Dominik pedig h ál ásan fogadta el. Igyekezett nem elh úzni a sz áj át, amikor észrevette, hogy tej van benne. És ha tej, akkor &

Édes ít Qt raktam bele, nyugi sz ólalt meg Emi, mire Dominik felny ög ött. Nem mindegy, hogy cukor, vagy édes ít Q? Nem di ét ázik, csak feket én issza, úgyhogy mindenk épp el van b & Nagyot s óhajtott, de m ég egy mosolyt is mag ára er Qltetett.

K öszi.

Forgatta a kez ében a l ötty öt, de az istennek nem érzett mag ában el ég er Qt, hogy bele is kortyoljon. Emi l áthat óan nem vett észre semmit a k ín l ód ás áb ól, mert egyfolyt ában besz élt, Dominik fel sem fogta, mir Ql, csak hagyta, h átha hamarabb v éget ér a reggeli forg ósz él.

H át t éged mi lelt?

Dominik felemelte a tekintet ét. Andris bel épett az ajt ón, neki pedig az els Q, m ég mindig k óm ás gondolata az volt, hogy de j ól áll rajta a f ürd Qnadr ág. Azt án amint ezt felfogta, legsz ívesebben visszab újt volna a takar ó al á, hogy eltemesse mag át.

Andris azonban mell é l épett, és n émi h ümm ög és ut án kikapta a kez éb Ql a b ögr ét.

Adok rendeset.

Mi az, hogy rendeset? k érdezte rosszállva Emi. Sok k áv é, kis tej, k ét édes ít Q.

Jocinak s óhajtotta Dominik, mire a l ány meg ütk özve pillantott r á. Feket én iszom.

A finnyás mindeneteket! mordult Emi, majd felpattant Dominik mellé. Na, hagyom, hogy a kedves szobát ársad kényeztessen, hamar ennyire ismer.

Dominik hátravágódott az ágyon, és fájdalomosan felnyögött, miután Emi kiviharzott a szobából.

Kérlek, foglald össze, mi az istent akart kérte Andrist. A férfi karcos hangon felnevetett, és megállt Dominikkal szemben.

Tessék szólította meg, Dominik pedig hálaán fogadta el a kávéét. Ebbe már nem volt nehéz belekóstolnia, sőt még egy jóleső sóhaj is elhagyta az ajkát.

Ez isteni.

Ennek örülök. Szóval szerintem azt próbálta a tudomásodra hozni, hogy hamarosan hajókozni indulunk, és ha nem akarsz lemaradni, úgy félértéked elköszülni.

Dominik élesen szívtá be a levegőt, és kipróbált magából némi káromkodást. Hagyta, hogy a kávé hatni kezdjen, csak utána tudatosult benne Andris kedvessége. Akkor viszont rögtön zavarba jött.

Köszönöm, hogy megjegyezted.

Oda se neki felelt Andris, majd elvette a bögrét, és miután letette a pultra, kifelé indult. Szedd össze magad, külnben én leszek az egyetlen szingli a hajón. Kicsit elegem van már belőle. A céléseikből meg aztán fleg.

Dominik meglepetten pislogott utána.

Dominik azt hitte, kiköpi a tődejét. Amikor hajókozásról volt szó, senki sem említette neki, hogy utána tőrizni fognak. Akkor szépen otthon marad, mert a hosszú séták ugyan szóba jöhettek, de amint felfelé kellett menni, azonnal csődöt mondott.

Bírod még?

Szilvi rávigyorgott, és megsziporkozta a lépteit, olyan könnyedén haladt, mintha lejtőn szaladna lefelé. Dominik gyilkos pillantást küldött a nőre, aki társaságát virítótovábbfelé, de arra nem maradt felesleges levegője, hogy rámorogjon. Jobb híján csak utált mindent és mindenkit.

Joci Szilvi kommentjét hallva megtorpant, és bevárta Dominiket. A férfi látta, hogy egy pillanatra Andris is felé néz, de némi hezitálás után már tovább is ment. A többieket viszont meg sem hatotta, hogy nem bírja a tempójukat.

Maradhatal volna lent, ha ennyire gyilkos szólalt meg Joci, és egy üveg vizet nyújtott felé. Dominik hálaán fogadta el, mert az

őv é m ár f él úton ki ür ült.

K ősz i szuszogta. Legsz ívesebben le ült volna a f qbe, és megv árja Qket visszafel é, de a t qz Q napon sem volt kedve ak ár ór ákat v árákozni. Joci a telefonj át nyomkodta, nyugodtan v árta, m íg Dominik pihen egy kicsit, azt án h ümm ögve megsz ólalt.

Gyere, be ül ünk valahov á!

Azt hittem, kil át ót akarsz n ézni mondta meglepetten Dominik, Joci viszont legyintett.

Nem halok bele, ha nem l átom. Na, gyere!

Lefel é m ár k önnyebbnek bizonyult az út. Joci am úgy is k ényelmes temp óban haladt, abszol út hozz á idomult, így mire le értek, és bet értek az els Q k áv éz óba, nagyj áb ól helyre állt a sz ívver ése. Le ülni viszont nagyon j ólesett.

A t öbbie k legal ább k örber öh ögtek?

Csak amennyire szoktak felelte Joci, és egy kortyra lenyelte a f él k áv éj át. Most val ósz ín qleg Andrist osztj ák, ami ért nem p átyolgat.

Jaj, ne m ár! csattant fel Dominik, és nem k ül ön ösebben érdekelte, hogy n éh ányan fel éj ük n éznek. Komolyan, akadjatok m ár le arr ól, hogy összehoztok vele! Joci b ék ít Qn felemelte a kez ét, a szem öld öke meglepetten fel ívelt, Dominik azonban felfedezte a sz ája sark ában megb úv ó mosolyt.

Nyugi! T öbbet sz óba sem hozom.

H ál ás lenn ék morogta Dominik. Azzal viszont, hogy felkapta a vizet, el érte, hogy k ínos, s úlyos csend telepedjen k öz éj ük, amit nem b írt t úl sok áig elviselni. Bocs.

Semmi gond. Értem, az agyadra megy ünk. Befejeztem. Dominik ny qg ösen kavargatta a limon ád éj át. T úl édesnek tal álta, fogalma sem volt, mi ért ezt k érte. A v ízzel jobban j árt volna, de a f áradts ág miatt v ágyott valami cukrosra. H át, azt megkapta.

Mi ért gondolj átok, hogy ez annyira j ó ötlet? k érdezte elm él ázva.

Mit? Te és Andris?

Aha. K ét k ül ön vil ág vagyunk.

Hm. Joci nagyot szusszant, azt án lassan megcs óv álta a fej ét, miel Qtt Dominikra n ézett volna. Szerintem t évedsz. Tetszel neki, csak annyira elutas í ó vagy vele, hogy ink ább nem pr ób álkozik. Azt sem értette, mi ért koptattad le, amikor keresni akart. De mint mondtam, nem sz ólok bele t öbbet.

Dominik hallgatott. Annak idej én nem r észletezte t úlzottan, mi ért is siker ült annyira pocs ékul az a randi, és most sem tervezte. V ég ül v állat vont. A rosszke d v r átelepedett, Joci hi ába igyekezett elterelni a

témát, Q folyamatosan a szavain kattogott. Prl Qd ött aköz ött, próbálja-e megismerni Andrist, ha már úgysem szabadul a kérértlen lehet Qs égt Ql, vagy tartsa magát minél távolabb. Mármost azon kívül, hogy egy ágyban alszanak. Legszívesebben lefejelte volna az asztalt. Ez a hétébarmó hosszú lesz &

Este szándékosan húzta a lefekvését, hántha Andris már alszik, mire Q beér a szobába, de nem volt szerencséje. A férfi éberen feküdt, ráadásul a heverőn, amit el Qz Q este annyira kényelmetlennek talált. Dominik döbbenten torpant meg az ajtóban. Teszel vele még egy próbát? kérdezte. Andris halkan felnevetett.

Nem akartam csak úgy bemászni az ágyadba.

Felajánlottam, hogy cserélhetünk – felelte Dominik, bár nem túl nagy lelkesedéssel. Andris megrázta a fejét, és az oldalára fordult, mire a heverő hangosat nyikordult. A férfi elhúzta a száját.

Hidd el, hogy nem akarod.

Elhiszem – vágta rá Dominik, amikor Andris felült, újabb zörgés és kérés ében. Nem igazán kívántkozott kipróbálni, mégis mennyire rossz lehet. Gondolatban megrázta magát, majd a bqröndjéhez ment, és kivett egy válltas ruhát. Lezuhanyozom. Nyugodtan feküdj le addig, maximum alszom kívül.

Rendben.

Sokáig folyatta magára a vizet, közben megkísérelte kiverni a fejéből Joci szavait. Persze nem vak, azt Q is tudta, hogy tetszik Andrisnak, de bármennyire régen is volt valakivel, egyszer qen nem tudta elképzelni, hogy csak úgy & lefeküdjön vele. Szórakozásból sem. Baráti nyomásra még kevésbé, még mindig nem értette, egyáltalán hogyan fordulhat meg bárki fejében, hogy kerít Qtjátsszon, ráadásul ennyire nyomulósan & A barátaik néha rám furák, állapította meg sokadikára.

Amikor kilépett a fürdőből Qb Ql, már csak az éjjeliámpa égett, sejtelmes fénybe vonva a szobát és az ágyon fekvő Q alakot. Dominik egy pillanatra azt hitte, Andris tényleg elaludt, aztán a férfi kinyitotta a szemét, Dominik pedig rajtakapottan fordította el a tekintetét. Andris arrébb mozdult, hogy teret adjon neki, Q pedig a falhoz húzóódott, szinte teljesen hozzásimult. Andris halkan kuncogott, ahogy ezt észrevette.

Mondtam már, hogy nem mászom rá.

Dominik végtelenül zavarban volt, lázasan törte a fejét valami nem túl átlátszó hazugságon.

Sokat forgol ódom.

El Qz Q éjjel nem t qnt fel jegyezte meg Andris.

Azonnal be ájult ál, hogy t qnt volna fel? v ágott vissza Dominik gyeng én. Elhelyezkedett, mag ára h úzta a takar ót, j ó éjszak át k ív ánt, és komolyan gondolta, hogy aludni fog. Neheztelve mordult, amikor m ég mindig érz ékelte a f ényt.

Lekapcsolod?

Persze.

Dominik a f élig lehunyt pill ái m ög ül leste, ahogy Andris ny újt ózik. Az izmok finom j át éka mag ával ragadta, maga sem vette észre, hogy hatalmasat s óhajt. R áad ásul melege volt, a tombol ó ny árban zavarta a takar ó. Csakhogy v édtelennek érezte mag át n élk üle.

Mi a baj?

A h Qs ég.

H át takar ózz ki! v álaszolta Andris, Dominik azon megr ázta a fej ét. Azt án r áj ött, hogy a f érfi ezt nem biztos, hogy l átja. M ár épp menteget Qzni akart, amikor Andris hirtelen m ásrá terelte a sz ót.

Nem szeretsz kir ándulni?

Dominik felmorrant. Most kezdjen bele, hogy asztm ás, és nem b írja a t üdeje? L épcs Qn is folyton fullad, nem m ég negyven fokban, hegyre fel.

De, ha az nem felfel é van foglalta össze, azt án ahogy a csend hossz úra ny últ, v ég ül csak hozz átte: Asztma.

Így m ár érthet Q. Csak csod álkoztam, mert azt mondtad, szereted a term észetet.

Hm?

Dominik értetlen ül pillantott fel, de a besz qr Qd Q f ényben nem sokat l átott Andris arc áb ól. A f érfi a h át án fek üdt, nem is Qt n ézte.

A & randinkon. Azt eml ítetted, im ádod p éld ául a tavakat.

Ó. Igen, val óban így van ísmerte el, de nem b írta ki, hogy cs íp Qs megjegyz ést tegyen. Pedig azt hittem, nem figyelt él.

Mi ért ne figyelttem volna?

Folyamatosan a szavamba v ágt ál.

Ó, ne haragudj! A f érfi felnevetett. Ha zavarban vagyok, mindig ezt csin álom.

Zavarban volt ál?

Igen.

De mi ért?

Mert nagyon bej ött él.

Értem. Dominik hosszan gondolkodott, fel merje-e tenni a k érd ést, ami megfogalmaz ódott benne. V ég ül úgy d önt ött, úgyszincs vesz ítenival ója. M últ id Q?

Andris nagyot szusszant mellette, Dominik biztosra vette, hogy nem v álaszol, annyira sok id Q telt el, mire a f érfi megsz ólalt.

Nem.

Dominik átkozta mag át, ami ért r ák érdezett, mert most rajta lett volna a sor, hogy mondjon valamit, de semmit sem tudott. Andris azonban megunt a csendet, és h átat ford ított neki.

J ó éjt!

Dominik ism ét nehezen aludt el.

Mi ért lett v ége az el Qz Q kapcsolatoknak?

M ár ó r ák óta besz élgettek, eddig semleges dolgokról, Dominiket is meglepte, hogy ilyen k önnyed én dobta be ezt a t ém át. Úgy t qnt, Andrist sem fesz élyezi a k érd és, a f érfi elgondolkod ó arcot v ágott.

Valami olyasmit mondott, hogy m ár t úlz ó m ódon ragaszkodom. Legal ábbis ilyesmi volt a l ényege annak, amire fogni pr ób álta, hogy t öbbsz ör f élrel épett. Az én hibám, hogy nem tudta a gatyájában tartani a farkát.

A úcs komment álta Dominik. Andris v állat vont, ami vicces volt így f élig fekvé, Dominik azonban k övette a tekintetével a mozdulatot, és a trik ó p ántja mellett kivillan ó kulcscsont vonalát nézte. Aztán megrázta magát, és visszafordult a plafon felé.

Neked?

Dominik elh úzta a száját. Erről sosem besz élt szívesen, de úgy kellett neki, Q hozta szóba a dolgot.

Szerinte t úls ágosan hisztis vagyok.

Andris diszkrétén köhögésnek álcázta a röhögését, Dominik azonban nem tudott rá haragudni érte.

És szerinted?

Mondjuk úgy, hogy hajlamos vagyok kicsit & felfújni a dolgokat ismerte el Dominik kényszeredetten. De attól még Q is bunkó volt, és folyamatosan a lelkembe gyalogolt. Hagynom kellett volna?

Semmiképp mosolygott rá Andris kedvesen, Dominik pedig gyorsan lejjebb csúszott az ágyon, nehogy valami butaságot kövessen el. A párnára fektette a fejét, de tervével ellentétben nem fordított hátat.

Lekapcsolod a lámpát?

Persze.

Dominik csendben feküdt, és Andris légvételeiből biztosra vette, hogy Q is ébren van. Továbbra is kínosan érezte magát a társaságában, de be kellett vallania, hogy már nem amiatt van, hogy rossz véleménnyel lenne a férfiről, hanem azzal nem tudott mit

kezdeni, hogy a barátaik annyira ráértek, hogy Qket egymásra.
Felsóhajtott.

Mi az?

Nem értem, hogyan gondolhatták, hogy ilyen helyzetbe hoznak minket. Összeártnak, hát ha és? Mégis minek néznek, valami állatnak? Majd mikor ödnek az ösztönök?

Andris hangosan felröhögött, abba sem bírta hagyni, a nevetése viszont ragadozó volt, Dominik minden felháborodása ellenére csatlakozott hozzá. Aztán Andris megszólalt, Dominik pedig biztosra vette, hogy még mindig vigyorog.

Az ösztöneimmel nincs gond, ha érted, de felfogtam a visszautasítást. Dominik elkomorult, de esélye sem volt közbeszólni, mert Andris folytatta. Egyébként én sem értem. Esküszöm, eszembe sem jutott, hogy nem árulják el, hogy én is jövök. Sajnálom, ha kellemetlen a helyzet. Én se nagyon tudok vele mit kezdeni, ha ez megnyugtató.

Dominik újabbat sóhajtott.

Lehet, vissza kellene szívatni Qket. Ha jobb színné válna, mondanám, hogy tegyük úgy, hát ha akkor lesz állnak rájuk. Andris csendbe burkolózott, Dominik pedig azt találgatta, vajon megérted-e.

Ilyet nem tennék.

Én sem komolyan beszélek, nyugisíetett megnyugtató Dominik. Nem volt túlságosan bizonyos, hogy a férfi rosszat feltételez rá. Valamire viszont kíváncsi volt. Neked mit mondtak a héttel kapcsolatban?

Semmit.

Nekem annyit, hogy szórakozzunk egyet, ha mást nem, mert ránk fér. Vagyis rá, rád nem tértek ki.

Andris hatalmasat szusszant.

Rám is, de ettől ez még nem így megy. Na jó, szerintem aludjunk. Zártam le a témat, Dominik pedig engedte. Az álom azonban ismét sokáig elkerülte, a gondolatai folyamatosan Andris körül forogtak.

Egyre nehezebben tudta figyelmen kívül hagyni, hogy mellette fekszik, de napközben is sokszor azon kapta magát, hogy rajta felejt a pillantását, és tudta, hogy ez a férfinak is feltűnt.